

מסורת הש"ס

(א) [לקמן פד: סה: פא. עב.
פכ:.] (ב) [לקמן פא. פכ:.]
(ג) [לקמן פא. ד:] (ד) [ל
ולפירושו. דש"ל (ה) [ועי'
תוס' בברכות ת. ד"ה בטת].

הגהות הב"ח

(ב) נביא דלח אפיך
אחרינו אלל שפך אחרינו
(ג) כולל: (א) רשעים (ב) ריה
לח מי לא רקקו הדינים
לח מי לא חסדו ב' כולליו ב'
אם אפס חסדו יח' כל שנה
בכל חודש דמי חסד:
(א) לח אלל אי אפיך יח'
שלישם (לענו): (ב) ריה
יהא דלח יח' יח' יח' אה
(א) כספן: (ב) כספן
אחרי יח' דקסס כ' כספן
ובכל החילוט משתנה
(א) שפ': (ב) ריה חסד
יח' חילט יח' יח' כחמ
יסא קנין קח קרקע שחרי
קח (לענו): (א) שפ':
קני יח' אה קרקע חרין
(לענו): (א) שפ': (ב) ריה יח'
(קחמ) חמטס יח' ויחמ יח'
מירוקח חמטס שפיה:
(א) באר יוחת חמטס קח
אשר יח' חמטס אה יח'
(ב) ריה יח' אה יח' באר

והוא נחשב כחוקר חשוב ביותר
והוא נחשב כחוקר חשוב ביותר
בית המדרש דומה מחזיק כל השנה
אחד (ז) זה ובעת שיהי כמו כן
חוקר לכל בית אחד שיהי שנה האלי
חוקר לשנה אחד והוא שיהי שנה
חוקר לכל בית אחד שיהי שנה
הוא נחשב כחוקר חשוב ביותר

מוסף רש"י

דאסער מוכר בעין יפה
מוכר. כלל עני מחריות
שבעולס (דערסעלעס)
מילי גבי בור ודור. נני
מכר זה הכות ישיב בור
דיות, לית ליה שום חסד
לנאקת דאזל אל מחשבה בלעזע
והלקן אל עשה לעיר כלום
מן הירקעס פניני הכור
ולא דערקן. אבל אילנות
שמןלקלין אל הירקעס שיר
מן הירקעס עם אילנות אל
לחור ולעטס במקומן אלס
קייט אל, פאס אל יתא
ליה לוקא פארק אלנק כעומת
ויסענדס מאלל (דערסעלעס)

לאו מי אמר רבי ישמעאל חדא פירא הוי חזקא לכולהו פירי. (ב) דנמקום
הימים מהני למקום המבואה והקין וכליל החזיק בשלשלת דמי וכן
בשכנס את מבואו כמי שהחזיק בשלשלת דמי שמן הטעם הזה הוי
חזקת שלש שנים בכל השדה א"ע"פ שלא החזיק בו ככולהו פעם אחת
הכי נמי חזקת מקום ^(א) אילנות של
שנה ראשונה וזו תשובין כלילי החזיק
נמי במקום השערים וכן בשניה וכן
בשלישית כלילי החזיק בכל שנה
ל"א אילנות: (ב) ד"א. דהוי חזקת כחלית
שלושים אילנות ב' שנים חזק' ג' יבוא
ללא אפיק אחריני כי העשרים לא עשו
פירות כי אם עשרה לנד בכל שנה
דומיא דרבי ישמעאל שמתקט כל מה
שגדל בשדה. ויפרש ד"א כגון גנות שות
שאין פירותיהם נגמרים עד ג' שנים:
אכל אי אפיק. הני (א) אילנות כוליה
פירות בכל שנה ולא אכל אלא ^(א)
מייביה לא הוי הני ^(א) חזקה ע"כ
דקין דלא אכל הוי הפירות גילה
עלמא שהשדה אינה שלו וירא להחזיק
חזקה גמורה ולפיכך לא חשש זה
המערער למחוט ולא היא חזקה:
אבל דבאוי ביוני לאו צריכי לזכור

והי"ת דהו חוקה כשאלת עשרה בכל שנה היינו ע"י פסוק שאלו ג' בבל
בית סאה דנמנא מחזיק כל השדה אכל אכל י' חילונות ביחד בבית
סאה (ו) זה ובשנה שניה כמו כן בבית סאה שש וכן בשלישית אינה
חוקה לכל בית סאה חשוב שדה האילן בפני עצמו ששלים שלם לא הו
קנה לשדה אחד וכו' וכו' דומה היינו שישמעאל דקנה את חצונתו
ומסא את יתמי ו' שכלל השדה הוא אוכל דקסח שדה האילן על
פני כולו מפחרין היוםם ודקלים: זה החוק **באילנות** וזה החוק
בקרקע. שני לקוחות שלקחו שדה האילן מאחד אחד ביחד וכל
הקרקע היה לך לך באילנות שהיו נעשים היה לך אילן. והכי מתוקמא
סוגיא דשעמתיא לאחד מכל הקרקע ול אחד מכל האילנות והחוק כל
אחד בשלו כגון דרפס זה פורתא (ז) או עשה שום עצודת קרקע
לא שני בשלו קרקע נקיה ככפך בשער ובחוקה (קדושין יז.) ולא בחזקת ג'
זה שני מיירי ובהדיא מפרש לקמיה (פ"ג) דבשני לקוחות מיירי: **אמר רב** וביד
אש וקנה אילנות. לפרשיותיהן כל קרקע שאש ביטא האילנות לא יעש
אחרים במקומו וזה קנה כל הקרקע אפי' אש יש שם ג' אילנות דמתן
בהמוכר את הפסיה (קטן פ"ג.) דקנה קרקע מחמיהם וביניהן
ותוהו להן כמלא אורה אלא ה"מ בלוקח אחד הקוהה אילנות בתוך ג'
חצורי דקנה הקרקע אכל הכא בשני לקוחות שלקחין ביחד זה אילנות
אין קרקע מצי אמר ליה צעל הקרקע לצעל האילנות ליה כיכי דלדידי
לית לי באילנות לדידך נמי לית לך בקרקע והכי מפרש לקמיה (פ"ג.) **למא**
לית. כשיבש האילן עוקר אילנך שקול חזיל ולא תטע אחר במקומו
אכל כל האילן שיהא טוען פירות אית יקול לומר כן ואש"ך דקרקע
בין לו והוא (ז) מעות שהוא יונק נמי כשעל קנאו לפרשיותיו. והכי
נמי מוכח לקמן בשעמתיא (ל.) מדאמר ליה מר קשישא בריה דרב חסדא
רב אשי או כורכחא רשאק וצין ליה כי' דוהבחר את הפסיה
(לכ פ"ג.) נמי את הקוהה ג' אילנות אשדה חצריה הרי זה לא קנה
המכר בן ואש מוהו לוי בן הרהע אלמא וא"כ דלוי בן הרהע המי

וְלֹא יִעָקְרוּ עַד שִׁמּוֹת וְהָיָה לָהֶם דָּרֵב וּצִיָּה: זֶה קֵנֶס אֵילָנוֹת
וּמְצִי קִרְקֶעַ. לֹא דוֹקָא מְצִי קִרְקֶעַ אֲלֵא וּלְהַרְצֵן לֵאמֹר
מִתְחִיבִין וּבִיטוּלִין וְחֹסֶלֶת לֵהֵן כְּמַלְא אִירֵה וְסֵלֹ. אִי נִמְי דוֹקָא קְאָמֵר
לֵהֵן וּבְגוֹן שְׁלֵל הַקִּרְקֶעַ לִרְצֵן לֵאמֹר אֵם לֹא מִפְּנֵי שִׁמְרֵי הַקִּרְקֶעַ
לְחַבְרִי וְאִפְּלִי לֹא הוּא אֲלֵא ב' אֵילָנוֹת קִרְיָמָא לָן הַכְּסֻכָּה
הַסְפִּינָה דִּלְפִּין לֵהֵן קִרְקֶעַ הֵכָּא יֵשׁ לֵהֵן דְּכִיּוֹן דְּשֵׁי לְקוּסוֹת הֵן שְׁקוּיִן
יִצְחָה מְצִי אֲמֵר לֵהֵן עֲבֵל אֵילָנוֹת לְבַעַל הַקִּרְקֶעַ יֵשׁ הִרִי לְדַלְדֵּץ
עֵינֵן יִפֶּה יִצְחָר לְדִידֵי מִי כִּי וְהִכִּי מִפְּרַשׁ לְקוּמִיהּ [ע"ז]: **מִכֵּר קִרְקֶעַ**
וְשִׁיר אֵילָנוֹת לְפָנֵינוּ. אֲפִי אֵילֵן אֲלֵא ב' לֹא קִרְקֶעַ דְּמִי מִתְחִיבִין
הֵאֱלָנוֹת וְלוֹרְכִין וּגַם אֵם יִבְשׁוּ יֵטַע אַחֲרֵיס מְזֻקָּמוֹן דְּרֹדִיא מוֹכֵר
לְעֻמְטָא שִׁיר קִרְקֶעַ וְהִכִּי אֲמַרְיִין הַבְּרִיא הַכְּסֻכָּה לֵהֵן הִבִּית [לְקַמֵּן
דָּף ע"א]. אֲמֵר דְּבִי הוּנָא אֲעִי' דְּלִמְדוֹר בְּרַגְן הַקּוּהֵה ב' אֵילָנוֹת כְּמוֹן
לֵהֵן מְחִירֵה הֵן לֹא קֵנֶס קִרְקֶעַ מִכֵּר קִרְקֶעַ וְשִׁיר ב' אֵילָנוֹת לְפָנֵינוּ
יֵשׁ לוֹ קִרְקֶעַ: וְאֲפִי' **לְרֵבִי עֲקִיבָא דִּלְמֵר כִּי**. פְּלוּגַמָּא דְּרֵבִי עֲקִיבָא
וּבְרַגְן מְקַמֵּן הַכְּסֻכָּה לֵהֵן הִבִּית [דף ע"ד]. בְּשֵׁנִי מְקוּמוֹת גַּבִּי הוֹכֵר
לֵהֵן הִבִּית מְקַמֵּן לֹא מִכֵּר אֵם הֵאֱלִיעִי כִּי וְלֵהֵן אֵם הַבּוֹר וְלֹא אֵם הַדּוֹת
אֲלֵעִי' דְּכֻבֵּל לוֹ עוֹמַמָּה וְיוֹמָא וְיִרְדִּי וְיִלָּח לוֹ דֵּר דְּכִי רֵבִי עֲקִיבָא

המוכר צעין יפה מוכר ולא שיר במכירתו כלום וחכמים אומרים א
מק"א נמי הכי דלמדין מוכר צעין יפה מוכר ולא שיר אל עצמו ד
עייב דרך לעצמו סביבות הצור כלום דלא מכחשי בארעא שיכול
דהא אינו מוסיק כלל הלכך לא אסיק מוכר אדעתיה לעבד לעצמו כ

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

שלישי בבא בתרא **לו.**

ובמה ידו (י) רחוקים ממטע עשרה לבית סאה פחות מכאן או יותר על כן או שקנה בזה אחר זה לא קנה את הקרקע ולא את חמ האילן שבניהם ובתרא הכי קתי במתקדש הריא דמימי בהמוכר את בית וקלטן קד (עב). וגורא דפחות מכאן דקמי גבי הקדש קאי נמי אכי

ל' חד פירא הוי חוקה
הני הוו חוקה להני
הני מילי הויא דלא
וילא אבל לא הויא
זוה חוקא באלות
ר' רב וביד זה קנה
מתקין לה רב פפא
אילות בקרקע כלום
לבעל אילות עקור
אמר רב פפא: פה
קנקע וזה קנה חצי
קרקע ושייר אילות
ואפילו לר' עקיבא
מוכר ה"מ גבי בוד
ארעא אבל אילות
דקמכחשי

הוא מקדים כלל במאי דחשיב בתי אמות מפורסם לא קיימת נחומים:
ד"כא רבא אפיק פ"י ר"ח כגון בנות שום שמעשה שנחננו עד
לקייטמן ג' שנים דקמן (שביעית פ"ה מ"ה) בנות שום שביעית שלכן שנה
שניה פ"י ב' בשנה ג' של שמיטה פ"י שאותן פירות שנקלטים בשנה ג'
של שמיטה נחננו בשביעית ואסורין כדון שביעית ולכן חוקהה ר"ח
בבנות שום דבשאר אילנות בחלק שנים לא יארו עד דב' אילנות
ילקו בשדפון ג' שנים ואותן שילקו בשנה ו' לא ילקו בשנה ו' ובו בדר"ה
וה"ה והי"ח מצי מיירי בבנות שום והא פירא פירקין אמרינן ג'
חוקה שביעית דבעידנא דליתיה להאי פירא ליתיה פירא והכא
שכאלכ פירות שנה ראשונה וסויה כדן נחננו פירות שנה ו' ו"ל כיון
שעדיין י"ש שנה עד גמר שלכן הוי שפיר בעידנא דליתיה להאי פירא
ליחא להאי פירא: וז"ל החוקה באמצע ב' פ"ה ללוא בחוקה ג' שנים
אירי אלף שמה זמן אלא קרקע ולוא אילנות והסויה כל אחד בשלו כגון
דרכה של חקרה ובעל אילנות שפחיתיה דלדמך לקמן אירי מאל דפשא
דיקלא אדעמא דדיקלא קני וקשה לר"י דלא הוי ליה למיקבעיה אמחנן
הכא דלדירי בחוקה ג' שנים אלף לקמן ג' בחוקה של קני ועד
דלמאי נקט חוקה טפי משער וכפך ותולפין הוי ליה למינקט מכר
פסח דלדירי מכר ככולם סויה דבכמור ונראה לר"י דלדירי בחוקה
ג' שנים דרכה וביד ו' קנה אילנות חה קנה קרקע ואין לבטל
אילנות בקרקע כלום ולכן מ' יבשו לא יטע אחרים במקומן וכן פסא
כדן דהו קנה אילנות וח"י קרקע פ"י לא שיקא בגוף קרקע כלום
סויה ו' הסויה ככל הקרקע אלא לענין אלף ויחייבו יטע אחרים
במקומן ומניה שמעי' בכמור דמכר לו אילנות וילקו קרקע דלדיר
וביד אין לבטל אילנות בקרקע כלום ליתע אחרים במקומן לכשיבשו
ולכן פסא י"ש לו דכרנא הוה לעם מכר לוה אילנות ולוא קרקע
בכסח קנה בעל אילנות הקרקע ולעם אחרים במקומן לכשיחייבו
א"ל חתומי י"ש לו להועיל ליה וזו:

לִימָא זיך בעז קרקע [אבער אינעם] עקור איינע שווא ווי.
פירט נעשטיגט וועט שך האט אמת לרצ וציד מכל
מקום פירן ליה רב פפא דאין סברא שידמו אותו מיד לעקרו
שביש כיון דג' אילנות מכר לו ועוד מצינו למימר עקור אילנך
לחלוק קאמר וביי קטא (ו) לרצ פפא כיון דלפיו רצ' אילנות
אמרת דאין לו בקרקע כלום אע"ג דבעלתא רצ' אילנות איז ליה
קרקע משום דכמי לקוחות שמי (ו) וקאמר ליה כי היכי דלדעיי ליה
לו בצינאיה רבי נמי לדידך לית לך בקרקע אף חשיב האי טעמא אי"ת
לחלוק ממי יקום שביש לימא ליה עקור אילנך ורצ' דבעלתא במד
לוקח בקנה שנים דלא קנה קרקע מ"מ יעמוד שם האילן עד שימות
הכל גרע טפי מהאי טעמא דלית לך כי היכי דלדעיי כי' אלף ודאי
על לו למימר האי טעמא הלכך שכמר לזה קרקע וזה אילנות
לית אילנך קמה מקום הגוע ליעט אחרים במקומן כשיבשו ומיירי
בין רצ' אילנות בין רצ' כדפי' (ו) ואפילו רצ' אין לו קרקע האריך
לאילנות [כיון] שפירש כהניל לזה קרקע ואפי' רצ' אילנות כשיבשו
יעט אחרים במקומן שכן ליה כי היכי דלדידך בעין יפה וצין כי':
דאי

אֲרִיךְ יִקָּח לוֹ דָּרֶךְ דְּמוּכָר עֵינָיו רַעֲיָה מוֹכֵר וּגְבִי מוֹכֵר אֶת הַשֶּׁהֶה
לְנֶכֶד אֶל צוּר: הִ"מ גְּבִי צוּר וְדוּם. הוּא דִקְאֲמַר ר' עֲקִיבָה דִלָּא
לֹאֲחָה לְרֹעִי עַל שִׁפְחוֹ וְלֹא יַעֲקֹב עָלָיו הַלּוּחָה לַעֲקוֹר צוּרֵי מִמָּחָל
ס מִן הַקֶּרֶסֶת וְהַלְכָּךְ אֲרִיךְ יִקָּח מִמֶּנּוּ דָּרֶךְ בְּדַמִּים לֵילֵךְ אֶל צוּרֵי:
דִקָּא

עין משפט
נר מצוה

קר א ב ח' מ' ס' פ' ת'
 טו'ן וטו'ן ה' י' כ'
 ו'פ'ן כ'טו'ן ו'כ'מ' כ'ג'
 פ'ן ל' כ'טו'ן ח'מ' ח'
 ק'ח' פ'פ' י'
 ק'ה ג' ח'מ' ס' ה' י' ו'כ'ד'
 מ'ח'ל'ט' מ'כ'ר'ט' ה'ל'ט' ט'
 כ'ג' ש' ט'ט' ש' ש' ס'פ'פ'
 ו' ו'פ' י' ט'ט' ט'פ' י'ג'
 ק'ו ד' ח'מ' מ'כ'ד' ח'מ'ל'
 מ'כ'ר'ט' ה'ל'ט' ט' ו'פ'ן
 כ'טו'ן ו'כ'ד' מ'כ'ר'ט' ש'ט'ה' כ'ג'
 פ'ן כ' כ'טו'ן ח'מ' ח'
 ט'ט' פ'פ' י' י' ו'כ'ד' ל'ל'ט'
 ט'פ' מ'כ'ד' ד'מ'ל'ט'ן ד'פ'
 (34)

רבינו גרשום

[illegible]

אם נראה ד"ל שלא היית אוכל כל הפירות. (ב) צ"ל ולא בטען דאסיקו אותן י' שבטות קאמא יחד אלא צריך וכו'.

1. 1000

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR : 01.80.91.62.91 - Tél.ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com